

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/79/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125010721
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3125010721.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Valáška a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Milana Straku v trestnej veci vedenej proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C., trvale bytom C., D. E. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7PP/41/2025 zo dňa 25. júna 2025, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. septembra 2025 v Trenčíne jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. júna 2025 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením sp. zn. 7PP/41/2025 tak, že podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 415 odsek 1 Trestného poriadku návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietal. Okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že u odsúdeného nie sú dôsledne a kumulatívne splnené všetky tri zákonom stanovené podmienky pre rozhodnutie o podmienenom prepustení.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú rovno zahlásil do zápisnice na verejnom zasadnutí a dodatočne ju písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomnom odôvodnení sťažnosti odsúdený uviedol, že sa nestotožňuje s hodnotením súdu v tom smere, že zľahčuje postoj k alkoholickému minulosti a nie je dostatočne kritický. Naopak, tak, ako s pokorou prijal trest, tak aj s pokorou pristupuje k možnosti predčasne byť prepustený z výkonu trestu, aby mohol najmä sebe a svojim deťom preukázať nápravu a byť im prínosom v bežnom živote. Odsúdený svoj návrh na podmienené prepustenie z výkonu trestu odôvodnil najmä tým, že počas výkonu trestu splnil podľa neho už trest svoj účel, a to najmä tým, že si odsúdený uvedomil nesprávnosť a dôsledky svojho konania. Rozhodnutie súdu o doživotnom zákaze viesť motorové a obdobné vozidlá je samostatným a vážnym zásahom do života odsúdeného, ktorý ako trest za svoje nezodpovedné správanie odsúdený prijal s pokorou a s výčitkami. Hoci odsúdený pred spáchaním prečinu, za ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody, požíval alkoholické nápoje vo zvýšenej miere a dostatočne si neuvedomoval možné následky, je rozhodnutý abstinovať a vylúčiť konanie, ktoré je v rozpore s právnymi, ale aj morálnymi zásadami. Počas výkonu trestu je odsúdený zaradený do práce, kontaktuje sa so svojim dospelým synom, ktorý býva v ich spoločnom byte a za tento uhrádza náklady, aby sa odsúdený mohol do bytu k nemu vrátiť, a tento mohli spoločne užívať. Preto navrhol, aby krajský súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že ho podmienenčne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody s určením primeranej skúšobnej doby, s nariadením probačného dohľadu nad ním v primeranej dobe a s uložením primeraných obmedzení a povinností.

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 25. júla 2025, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 11. septembra 2025 podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného, hoci je prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je dôvodná.

Krajský súd predovšetkým konštatuje, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého boli splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený mal možnosť vyjadriť sa pred súdom prvého stupňa k priebehu doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienočné prepustenie.

Trestný zákon pri aplikácii hmotnoprávneho inštitútu podmienočného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vyžaduje od súdu, aby skúmal, či sú u odsúdeného naplnené nielen formálne, ale aj materiálne podmienky podmienočného prepustenia. Až splnenie formálnej podmienky (odsúdeným vykonaná potrebná časť uloženého trestu) v kumulácii (spojení) s materiálnymi podmienkami (plnenie povinností odsúdeným a preukázané polepšenie sa v jeho správaní vo výkone trestu a očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život) pri dôslednom zistení skutkového stavu môže vyústiť do právneho záveru súdu, že je možné odsúdeného podmienočne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného obligatórneho určenia primeranej skúšobnej doby, s prípadne nariadením probačného dohľadu a uložením primeraných povinností a obmedzení, na posilnenie jeho účinku.

V posudzovanej veci okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu dňa 03. júna 2025 a zároveň rovnako dôvodne vyhodnotil, že ďalšie dve materiálne podmienky, ktoré sú rovnako ako formálna podmienka nevyhnutným predpokladom na zákonné rozhodnutie súdu o podmienočnom prepustení odsúdeného na slobodu s určením primeranej skúšobnej doby, dôsledne u odsúdeného splnené nie sú.

Podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je skutočne mimoriadny procesný inštitút, ktorým sa iba v odôvodnených prípadoch a po náležitom kumulatívnom splnení všetkých troch zákonných podmienok zasiahne do rozhodnutia súdu o uloženom treste odňatia slobody tak, že u odsúdenej osoby už nie je nevyhnutné pôsobiť v pozitívnom smere bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody, ale odsúdenému sa poskytne príležitosť na slobode, za istých zákonných a súdom určených podmienok preukázať, že vie viesť riadny život občana, predovšetkým bez páchania ďalšej trestnej činnosti.

Aj podľa názoru krajského súdu možno u odsúdeného splnenie oboch materiálnych podmienok konštatovať nanajvýš iba v čiastočnej forme. Ako vyplýva z obsahu predloženého písomného hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, aktuálne možno konštatovať, že program zaobchádzania odsúdený neplní v celom požadovanom rozsahu, a to najmä v bode edukácia z dôvodu čiastočne kritického postoja k trestnej činnosti a nevedomenia si škodlivosti nadmerného konzumu alkoholu na organizmus a dostatočnej sebareflexie vo vzťahu k správaniu odsúdeného pod jeho vplyvom. Krajský súd negatívne hodnotí postoj odsúdeného k trestnej činnosti z dôvodu, že síce ide o odsúdeného s verbálne kritickým postojom k spáchanej trestnej činnosti, avšak toto nepotvrďuje dostatočným uvedomovaním si následkov svojho konania. Odsúdený síce priznáva skutok a formálne vyjadruje ľútosť, no má tendenciu ho racionalizovať svojou závislosťou na alkohole. Viac ľutuje dôsledky konania ako uväznenia, než samotné konanie. Odsúdený síce priznáva užívanie alkoholu, ale zľahčuje následky, ktoré v spojitosti s jeho konzumáciou a následným konaním obvineného pod jeho vplyvom vznikli, resp. mohli vzniknúť. Ešte negatívnejšie vyznieva skutočnosť, že takýto kritický postoj odsúdeného k ním spáchaným trestným činom je u jeho osoby možné badať opakovane, keď zo žiadneho z doterajších odsúdení si nezobral dostatočné ponaučenie, pretože má v odpise registra trestov 4 záznamy, z toho 2-krát ide o trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zákona a 1-krát bol uznaný vinným cudzokrajným súdom vo veci AG Dippoldiswalde sp. zn. 7CVs 967 Js 21472/22 zo spáchania trestného činu jazdy pod vplyvom alkoholu alebo omamných látok. Krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pod vplyvom návykových látok je odsúdený ľahostajný k dodržiavaniu pravidiel. Táto ľahostajnosť je potom rizikovým faktorom pokiaľ ide

o vedenie života v podmienkach na slobode. O to viac pokiaľ odsúdený nie je dostatočne vysporiadaný s užívaním alkoholu, ktorý významne zohrával úlohu pri páchaní trestnej činnosti. Počas doterajšieho výkonu trestu odsúdený nebol disciplinárne odmenený ani nebol disciplinárne potrestaný. Odsúdený je zaradený do pracovného procesu na pracovisku s dohľadom v ústave Yura, kde sa postupne zaučil na technologický postup práce. Svoje pracovné povinnosti sa snaží plniť, pracovné výkony má na slabšej úrovni. Nedovolené činnosti na pracovisku sa nedopúšťa, zásady bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci dodržiava. Zapája sa do činností zameraných na všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného. K sťažnostným argumentom odsúdeného týkajúcich sa skutočnosti, že rozhodnutie súdu o doživotnom zákaze viesť motorové a obdobné vozidlá fakticky znamená, že odsúdený nebude môcť páchať obdobnú trestnú činnosť, pre ktorú je aktuálne vo výkone trestu, krajský súd uvádza, že odsúdený takto minimálne už 3-krát nemal zábrany a viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykových látok. Uvedené pritom robil s vedomím, že ide o protiprávne konanie. Resocializačnú prognózu riaditeľ ústavu vyhodnotil ako menej priaznivú na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Odsúdený tak spôsobom svojho života nepreukázal, že je schopný na slobode viesť riadny život. Nebol schopný rešpektovať v minulosti zákon, a to ani po opakovanom uložení príslušných trestných sankcií, kedy mu bola daná opakovaná možnosť napraviť sa, poučiť sa a preukázať, že je schopný žiť riadnym spôsobom života. Krajský súd preto nemá dôvod očakávať, že v prípade jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody by to bolo inak a viedol by riadny život. Jeho prepustením by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestnej činnosti. Krajský súd pri tom prihliadal aj na povahu spáchanej trestnej činnosti, za ktorú si aktuálne vykonáva trest odňatia slobody. Záverom krajský súd konštatuje, že jeho náprava doposiaľ dovŕšená nie je a je nutné v nej pokračovať v podmienkach ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

S poukazom na to, že odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a sťažnostného súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože tieto konania z hľadiska predmetu tvoria jeden celok, krajský súd na ďalšie vecne správne závery súdu prvého stupňa odkazuje, keďže sa s nimi bezvýhradne stotožňuje.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, že nedôvodnú sťažnosť odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.